2019 m. spalio 24 d., ketvirtadienis

P9_TA(2019)0043

Egiptas

2019 m. spalio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Egipto (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Egipto, ypač į 2014 m. liepos 17 d. rezoliuciją dėl žodžio ir susirinkimų laisvės Egipte ([1]), 2015 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl padėties Egipte ([2]), 2016 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl Egipto, ypač dėl Giulio Regeni atvejo ([3]), 2018 m. vasario 8 d. rezoliuciją dėl egzekucijų Egipte ([4]) ir 2018 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl Egipto, ypač dėl žmogaus teisių gynėjų padėties ([5]),

— atsižvelgdamas į 2013 m. rugpjūčio mėn. ir 2014 m. vasario mėn. ES Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl Egipto,

— atsižvelgdamas į 2001 m. ES ir Egipto asociacijos susitarimą, įsigaliojusį 2004 m. ir konsoliduotą 2007 m. ES ir Egipto veiksmų planu, atsižvelgdamas į ES ir Egipto partnerystės 2017–2020 m. prioritetus, priimtus 2017 m. liepos 25 d., į po 2017 m. ES ir Egipto asociacijos tarybos paskelbtą bendrą pareiškimą, taip pat į po 2018 m. birželio mėn. vykusio 6-ojo ES ir Egipto politinių klausimų, žmogaus teisių ir demokratijos pakomitečio posėdžio paskelbtą bendrą pareiškimą,

— atsižvelgdamas į 2019 m. rugsėjo 19 d. ES pareiškimo 4 punktą, pateiktą JT Žmogaus teisių taryboje, kuriame minimas Egiptas,

— atsižvelgdamas į naują ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių srityje, kuriais siekiama žmogaus teisių apsaugą ir stebėseną padaryti visų ES politikos sričių pagrindiniu aspektu,

— atsižvelgdamas į ES gaires dėl mirties bausmės, kovos su kankinimu, saviraiškos laisvės ir žmogaus teisių gynėjų,

— atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą (TPPTP), Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą (TESKTP), Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, Vaiko teisių konvenciją, kurias visas yra ratifikavęs Egiptas,

— atsižvelgdamas į 2019 m. rugsėjo 27 d. Jungtinių Tautų vyriausiosios žmogaus teisių komisarės Michelle Bachelet pareiškimą dėl protestų Egipte,

— atsižvelgdamas į Egipto Konstituciją, visų pirma jos 52 (dėl visų formų ir rūšių kankinimo uždraudimo), 73 (dėl susirinkimų laisvės) ir 93 (dėl privalomojo tarptautinės žmogaus teisių teisės pobūdžio) straipsnius,

— atsižvelgdamas į 1981 m. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją, kurią Egiptas ratifikavo 1984 m. kovo 20 d.,

— atsižvelgdamas į Arabų lygos žmogaus teisių chartiją, prie kurios yra prisijungęs Egiptas,

— atsižvelgdamas į 2019 m. birželio mėn. priimtą JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 2473 (2019), kuria atnaujinamos priemonės, skirtos ginklų embargui Libijai įgyvendinti,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 144 straipsnio 5 dalį ir 132 straipsnio 4 dalį,

([1]) OL C 224, 2016 6 21, p. 5.
([2]) OL C 300, 2016 8 18, p. 34.
([3]) OL C 50, 2018 2 9, p. 42.
([4]) OL C 463, 2018 12 21, p. 35.
([5]) Priimti tekstai, P8_TA(2018)0526.

A. kadangi per pastarąsias savaites Egipto valdžios institucijos, reaguodamos į taikias demonstracijas, kurios prasidėjo 2019 m. rugsėjo 20 d., savavališkai sulaikė daugiau kaip 4 300 asmenų (beveik 3 000 iš jų dar yra taikomas kardomasis kalinimas), įskaitant mažiausiai 114 moterų, ir bent 111 nepilnamečių, kaip teigia „Amnesty International“ ir „Belady Foundation“; kadangi pranešama, kad policija ir saugumo tarnybos, siekdamos išsklaidyti demonstrantus, panaudojo pernelyg didelę jėgą;

B. kadangi per antivyriausybines demonstracijas buvo protestuojama prieš griežto taupymo priemones, įsigalėjusią valdžios korupciją ir sistemingas represijas, taip pat buvo reikalaujama, kad Egipto prezidentas Abdel Fattah al-Sisi atsistatydintų;

C. kadangi pastarieji veiksmai, kurių ėmėsi Egipto valdžios institucijos, pažeidžia pagrindines žodžio, asociacijų ir susirinkimų laisves, įtvirtintas Egipto Konstitucijoje, taip pat tarptautinę žmogaus teisių teisę; kadangi tai yra dar didesni išpuoliai prieš pilietinę visuomenę ir pagrindines teises Egipte, visų pirma saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime, asociacijų ir susirinkimų laisvės, politinio pliuralizmo ir teisinės valstybės principo apribojimus;

D. kadangi Egipto valdžios institucijos ir toliau malšino taikias demokratines opozicines partijas Egipte, pažeisdamos teises dalyvauti viešuosiuose reikaluose ir saviraiškos laisvę, įskaitant savavališką dešimčių piliečių sulaikymą „Vilties byloje“ ir dešimčių kitų taikių politinių partijų narių sulaikymą nuo 2019 m. rugsėjo mėn.;

E. kadangi žmogaus teisių srities teisininkai, žurnalistai, aktyvistai ir opozicijos nariai kalinami dėl sunkių nusikaltimų, be kita ko, susijusių su terorizmu; kadangi taikiems disidentams, demokratiją propaguojantiems aktyvistams ir žmogaus teisių gynėjams gali kilti pavojus, nes jiems kabinamos teroristų etiketės; kadangi šie areštai yra susiję vien su jų taikiu ir teisėtu darbu žmogaus teisių gynimo srityje;

F. kadangi vykdomas žmogaus teisių gynėjų dingimas tampa sisteminga Egipto valdžios institucijų praktika, o vėliau jie pasirodo valstybinės prokuratūros rankose, taip atsitiko Alaa Abdelio Fattaho, Asmaa Daabesio, Esraa Abdeli oFattaho, Emano Al-Helwo, Mohamedo Ibrahimo, Abdelrahmano Tareko, Ezzato Ghoneimo, HaythamoMohamadeeno ir Ibrahimo Metwally Hegazy atvejais; kadangi kiti, įskaitant Ibrahimą Ezz El-Diną, vis dar neatsirado;

G. kadangi, siekiant užkirsti kelią žmogaus teisių gynėjams ir jų advokatams, pvz., Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdel Fattah ir Mohamed Ramadan, Egipte vykdoma pernelyg daug kardomojo kalinimo ir atsargumo priemonių;

H. kadangi Egipto valdžios institucijos trukdė atlikti tyrimą ir atskleisti tiesą apie Italijos jaunojo mokslininko Giulio Regeni pagrobimą, kankinimą ir nužudymą; kadangi Italijos parlamentas nutraukė diplomatinius santykius su Egipto parlamentu ir paragino valstybių narių parlamentus vadovautis solidarumo principu;

I. kadangi organizacija „Žurnalistai be sienų“ dokumentais patvirtino, kad mažiausiai 31 žiniasklaidos darbuotojas šiuo metu kalinamas Egipte dėl savo darbo, o jų kalinimas pagrįstas politiškai motyvuotais kaltinimais ir daugybiniais teismo proceso pažeidimais; kadangi šeši iš šių žurnalistų buvo suimti per naujausius protestus; kadangi persekiojami ir užsienio žiniasklaidos darbuotojai, o ne vienas tarptautinės žiniasklaidos priemonių korespondentas buvo deportuotas arba jam nebuvo leista atvykti į Egiptą; kadangi tarptautinės organizacijos užfiksavo naujienų svetainių blokavimą ir prieigos prie internetinių pokalbių programėlių blokavimą ar apribojimą, ypač pastarosiomis savaitėmis;

J. kadangi, nors 2019 m Egipto NVO įstatymu buvo panaikintos laisvės atėmimo bausmės ir atsisakyta saugumo agentūros, kuriai anksčiau buvo pavesta tvirtinti ir stebėti užsienio finansavimą, vis dėlto kyla pavojus, kad pilietinė visuomenė bus smarkiai apribota, taip pat toliau kyla problemų dėl teisės naudotis asociacijų laisve ir dėl to, kad labai varžoma vidaus ir užsienio NVO veikla;

K. kadangi moterų žmogaus teisių gynėjai Egipte ir toliau patiria įvairių formų valstybės priekabiavimą, visų pirma šmeižikiškas kampanijas ir teisminį persekiojimą; kadangi aktyvistai, ginantys LGBTQI asmenų ir moterų teises, nuolat patiria represijas, be kita ko, prisidengiant „visuomenės moralės“ išsaugojimu;

2019 m. spalio 24 d., ketvirtadienis

L. kadangi Egipte teisė į gyvybę toliau pažeidžiama teisminių institucijų, kurios išdavė ir įgyvendino neregėtą mirties bausmių daugeliui asmenų skaičių, net nuteisdami vaikus, be kita ko, ir po karinių ir masinių teismo procesų, kuriems nebuvo užtikrintas net minimaliai teisingas bylos nagrinėjimas; kadangi baudžiamieji ir kariniai teismai nuo 2014 m. yra paskyrę daugiau nei 3 000 mirties bausmių, o 50 asmenų grėsmingai artėja mirties bausmės įvykdymas;

M. kadangi Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuras (JT OHCHR) paskelbė, kad teismuose nagrinėjamos kelios bylos dėl asmenų, nuteistų remiantis kankinimais išgautais parodymais, kuriems gresia mirties bausmė; kadangi atrodo, kad šie kaltinamieji nuosprendžiai tiesiogiai nepaiso Egipto ir tarptautinės teisės ir procedūrų;

N. kadangi beveik nėra atsakomybės už sunkius žmogaus teisių pažeidimus, kuriuos padarė Egipto saugumo pajėgos, ir nėra tinkamo korupcijos atvejų tyrimo prieš karinius subjektus;

O. kadangi 2013 m. per Rabaa aikštės protestus Egipto saugumo pajėgos nužudė mažiausiai 900 žmonių; kadangi, nors per kitą tyrimą buvo smerkiama daug pažeidimų, o JT vyriausiasis žmogaus teisių komisaras jį apibūdino kaip sunkų teisingumo pažeidimą, nė vienas iš asmenų, atsakingų už žudynes, dar nebuvo teisiamas;

P. kadangi JT žmogaus teisių tarybos Egipto visuotinio periodinio vertinimo (VPV) procesas, prasidėjęs 2019 m. lapkričio mėn., suteikia tarptautinei bendruomenei unikalią galimybę patikrinti Egipto žmogaus teisių padėtį ir pateikti rekomendacijas dėl patobulinimo;

Q. kadangi daugeliui žmogaus teisių aktyvistų taikomos represinės priemonės ir tai yra atsakomieji veiksmai už dalyvavimą Egipto 2014 m. visuotinio periodinio vertinimo procese; kadangi dešimt žmogaus teisių gynėjų ir septynios NVO, nurodytos byloje 173/2011 (toliau – „Užsienio finansavimo byla“), nukentėjo nuo turto įšaldymo; kadangi draudimas keliauti nepanaikintas bent 31 žmogaus teisių gynėjui ir nepriklausomų Egipto NVO, dalyvaujančių byloje 173/2011, darbuotojams, nors 2013 m. toje pačioje byloje nuteisti 43 užsienio pilietinės visuomenės organizacijų darbuotojai buvo išteisinti;

R. kadangi po 2011 m. revoliucijos Egipte įvyko keletas sudėtingų pokyčių, o tarptautinė bendruomenė remia šalį sprendžiant įvairius uždavinius; kadangi saugumo padėtis Egipte yra nestabili ir esama didelės rizikos, kad Sinajaus pusiasalyje ir pagrindiniuose šalies miestuose vyks teroristinės atakos, kurias vykdytų įvairios islamistų organizacijos, nepaisant to, kad vyriausybė naudoja agresyvius veiksmus ir kartais piktnaudžiavimo taktiką; kadangi dėl teroristinių išpuolių žuvo daug nekaltų civilių gyventojų, įskaitant koptus; kadangi nuo 2013 m. pabaigos Šiaurės Sinajaus regione karinės operacijos ir toliau dažnėjo, o vyriausybė vykdė masinius namų griovimus ir dešimčių tūkstančių gyventojų priverstinį iškeldinimą, kartu užkirsdama kelią nepriklausomoms žinioms, įvesdama beveik visišką žiniasklaidos atribojimą ir judėjimo į Sinajų ir iš jo apribojimus;

S. kadangi ES ir jos valstybės narės nepateikė oficialaus, tvirto ir vieningo atsako į 2019 m. rugsėjo ir spalio mėn. išpuolius Egipte; kadangi 2017 m. birželio mėn. priimti 2017–2020 m. ES ir Egipto partnerystės prioritetai grindžiami bendru įsipareigojimu užtikrinti visuotines vertybes: demokratiją, teisinės valstybės principą ir pagarbą žmogaus teisėms; kadangi šiais prioritetais apibrėžiama atnaujinta politinės partnerystės ir glaudesnio bendradarbiavimo sistema saugumo, teismų reformos ir kovos su terorizmu srityse, paremta tinkama pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms; kadangi ES pastangos bendradarbiauti su Egiptu, kad jis spręstų sudėtingiausius žmogaus teisių pažeidimų klausimus, nedavė apčiuopiamų rezultatų;

T. kadangi Egiptas yra svarbus Europos Sąjungos ir jos valstybių narių partneris įvairiose srityse, įskaitant prekybą, saugumą ir žmonių tarpusavio ryšius; kadangi 2013 m. rugpjūčio 21 d. Užsienio reikalų taryba pavedė Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui persvarstyti ES paramą Egiptui; kadangi Taryba nusprendė, jog ES bendradarbiavimas su Egiptu bus iš naujo koreguojamas atsižvelgiant į pokyčius šalyje; kadangi ES ir Egiptas 2017 m. birželio mėn. patvirtino partnerystės prioritetus, kuriais siekiama stiprinti bendradarbiavimą įvairiose srityse, įskaitant kovą su terorizmu, visapusiškai laikantis žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių;

U. kadangi 2013 m. rugpjūčio 21 d. ES Užsienio reikalų tarybos išvadose teigiama, kad „valstybės narės taip pat susitarė laikinai sustabdyti Egiptui suteiktų eksporto licencijų, išduotų įrangai, kuri galėtų būti panaudota vidaus represijoms, galiojimą ir iš naujo įvertinti įrangai, kuriai taikoma Bendroji pozicija 2008/944/BUSP, išduotas licencijas bei peržiūrėti savo paramą Egiptui saugumo srityje“; kadangi keliose ES valstybėse narėse įsisteigusios bendrovės ir toliau eksportavo sekimo technologijas, kenkimo programinę įrangą ir kitą saugumo įrangą į Egiptą, taip palengvindamos įsilaužimą bei kitų formų išpuolius prieš žmogaus teisių gynėjus ir pilietinės visuomenės aktyvistus tiek fiziškai, tiek internetu; kadangi tokia veikla lėmė išraiškos laisvės internete nuslopinimą;

1. griežtai smerkia naujausius išpuolius ir Egipte taikomus pagrindinių teisių, visų pirma saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime, asociacijų ir susirinkimų laisvės, politinio pliuralizmo ir teisinės valstybės principo apribojimus; smerkia pernelyg didelį smurtą prieš protestuotojus ir primena Egiptui, kad bet koks saugumo pajėgų atsakas turėtų atitikti tarptautines normas ir standartus bei Egipto konstituciją;

2. ragina nutraukti visus smurto aktus, kurstymą, neapykantą kurstančias kalbas, priekabiavimą, bauginimą, priverstinius dingimus ir cenzūrą, kuriuos Egipte prieš žmogaus teisių gynėjus, teisininkus, protestuotojus, žurnalistus, tinklaraštininkus, profesinių sąjungų narius, studentus, vaikus, moterų teisių aktyvistus, LGBTI asmenis, pilietinės visuomenės organizacijas, politinius oponentus ir mažumas, naudoja valstybės institucijos, saugumo pajėgos bei tarnybos ir kitos grupės; ragina atlikti nepriklausomą ir skaidrų visų žmogaus teisių pažeidimų ir už jų vykdymą atsakingų asmenų tyrimą; pabrėžia, kad pagarba žmogaus teisėms yra vienintelis būdas užtikrinti ilgalaikį stabilumą ir saugumą Egipte;

3. ragina Egipto valdžios institucijas nedelsiant ir besąlygiškai išlaisvinti visus žmogaus teisių gynėjus, sulaikytus ar nuteistus išskirtinai už teisėtą ir taikų jų darbą žmogaus teisių srityje, įskaitant Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Hatham Mohamadeen, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer ir Esraa Abdel Fattah, o taip pat nedelsiant nustatyti Ibrahimo Ezz El-Dino buvimo vietą; be to, ragina paleisti žmogaus teisių gynėjus, akademikus ir kitus asmenis, kuriems taikomas kardomasis kalinimas „Vilties koalicijos“ byloje, įskaitant Zyadą el-Elaimy, Hassaną Barbary ir Ramy Shaathą, taip pat Duonos ir laisvės partijos, Al-Dostour partijos ir Egipto socialdemokratų partijos narius, kurie neseniai buvo sulaikyti pareiškus baudžiamuosius kaltinimus, tačiau neturint įtikinamų motyvų; laukdamas, kol jie bus paleisti, ragina Egiptą pateikti informaciją apie jų buvimo vietą, suteikti jiems visas galimybes susitikti su savo šeimomis, pasirinktais advokatais ir suteikti tinkamą medicininę priežiūrą, taip pat atlikti patikimus bet kokių įtarimų dėl netinkamo elgesio ar kankinimų tyrimus;

4. pabrėžia visų egiptiečių lygybės užtikrinimo svarbą nepriklausomai nuo jų religijos ar įsitikinimų; ragina Egiptą persvarstyti savo šventvagystės įstatymus, siekiant užtikrinti religinių mažumų apsaugą; palankiai vertina pareiškimus, kuriuose raginama atnaujinti diskusijas islamo klausimais, siekiant kovoti su ekstremizmu ir radikalizacija; ragina Egipto valdžios institucijas, įskaitant karines ir saugumo pajėgas, gerbti krikščionių teises, apsaugoti juos nuo smurto ir diskriminacijos bei užtikrinti, kad už tokius veiksmus atsakingi asmenys būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn;

5. remia daugumos Egipto gyventojų siekį sukurti laisvą, stabilią, klestinčią, įtraukią ir demokratinę valstybę, besilaikančią savo nacionalinių ir tarptautinių įsipareigojimų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių srityje; pakartoja, kad turi būti užtikrinta teisė taikiai reikšti nuomonę ir kritiką;

6. primygtinai ragina Egipto valdžios institucijas nutraukti vietos ir tarptautinių žinių organizacijų bei žmogaus teisių gynimo organizacijų interneto svetainių blokavimą, taip pat paleisti visus žiniasklaidos darbuotojus, sulaikytus už jų žurnalistinę veiklą;

7. išreiškia didelį susirūpinimą dėl represijų prieš asmenis, kurie bendradarbiauja arba siekia bendradarbiauti su tarptautinėmis žmogaus teisių gynimo organizacijomis arba Jungtinių Tautų žmogaus teisių organizacijomis; ragina Egipto valdžios institucijas baigti nagrinėti bylą Nr. 173/2011 (toliau – „Užsienio finansavimo byla“), panaikinti visus draudimus keliauti, taikomus bent 31 žmogaus teisių gynėjui ir žmogaus teisių srityje veikiančių NVO darbuotojui, taip pat panaikinti visus kitus savavališkai nustatytus draudimus keliauti ir leisti Egipte įsikūrusiems Egipto žmogaus teisių gynėjams keliauti, kad jie galėtų dalyvauti 2019 m. lapkričio 13 d. prasidėsiančiame Egipto visuotiniame periodiniame vertinime, kuris vyks Žmogaus teisių taryboje.

2019 m. spalio 24 d., ketvirtadienis

8. ragina panaikinti naujai priimtą NVO įstatymą ir jį pakeisti nauja teisine sistema, kuri būtų parengta iš tikrųjų konsultuojantis su pilietinės visuomenės organizacijomis, atitiktų Egipto Konstituciją ir tarptautinius standartus;

9. apgailestauja, kad 2016 m. įvykdytas mokslinių tyrimų asistento italo Giulio Regeni pagrobimas, kankinimai ir nužudymas nebuvo pakankamai ištirtas, o už šį nusikaltimą niekas nebuvo patrauktas atsakomybėn; dar kartą ragina Egipto valdžios institucijas išaiškinti aplinkybes, susijusias su Giulio Regeni ir Erico Lango mirties atvejais ir patraukti atsakomybėn atsakingus asmenius, visapusiškai bendradarbiaujant su šiuo atveju susijusiomis valstybių narių valdžios institucijomis;

10. reikalauja, kad valdžios institucijos iš dalies pakeistų, priimtų ir veiksmingai įgyvendintų teisės aktus, kuriais būtų siekiama panaikinti visų formų diskriminaciją ir kriminalizuoti visų formų smurtą prieš moteris ir mergaites, be kita ko, iš dalies pakeičiant Įstatymą dėl asmens statuso bei nustatant teisines nuostatas, kuriomis draudžiamas smurtas dėl lyties, taip pat seksualinis priekabiavimas, užpuolimai ir prievartavimas; be to, ragina valdžios institucijas, bendradarbiaujant su nepriklausomomis pilietinės visuomenės organizacijomis, turinčiomis pripažintą kompetenciją šioje srityje, veiksmingai įgyvendinti Nacionalinę kovos su smurtu prieš moteris strategiją;

11. reiškia susirūpinimą, kad mirties bausmės taikymas Egipte smarkiai išaugo po to, kai Prezidentas A. Sisi pradėjo eiti savo pareigas; ragina Egipto valdžios institucijas pasirašyti mirties bausmės vykdymo moratoriumą siekiant Egipte panaikinti mirties bausmės taikymą ir pakartoja savo raginimą Egiptui pasirašyti ir ratifikuoti Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto Antrąjį fakultatyvinį protokolą mirties bausmei panaikinti;

12. reiškia savo nuoširdžiausią užuojautą terorizmo aukų šeimoms; reiškia solidarumą su Egipto gyventojais ir dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą kovoti su radikalių ideologijų ir teroristinių grupuočių plitimu; ragina Egipto valdžios institucijas užtikrinti, kad jų vykdomos karinės operacijos Sinajuje būtų atliekamos laikantis tarptautinių žmogaus teisių standartų, nuodugniai ištirti visus piktnaudžiavimo atvejus ir nedelsiant atverti šiaurės Sinajų nepriklausomoms pagalbos organizacijoms, nepriklausomiems stebėtojams bei žurnalistams;

13. apgailestauja dėl to, kad nėra oficialios Vyriausiojo įgaliotinio ar valstybių narių reakcijos į naujausią areštų bangą; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai bei valstybes nares vieningai ir ryžtingai reaguoti į vykdomus susidorojimus ir sunkius žmogaus teisių pažeidimus; tikisi, kad EIVT teiks pirmenybę žmogaus teisių gynėjų padėčiai Egipte ir informuos Parlamentą apie savo veikla Kaire šioje srityje, įskaitant ir konkrečius šioje rezoliucijoje paminėtus atvejus; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai bei valstybes nares naudotis visomis turimomis priemonėmis, įskaitant dvišales ir daugiašales priemones, derybas dėl prekybos, Europos kaimynystės politiką, pagalbą ir, jei reikia, tikslines ribojamąsias priemones, siekiant sustabdyti represijas ir užtikrinti konkrečią pažangą žmogaus teisių srityje Egipte;

14. ragina išsamiai ir visapusiškai persvarstyti savo santykius su Egiptu; mano, kad dėl žmogaus teisių padėties Egipte reikia rimtai persvarstyti Komisijos paramos biudžetui operacijas, kurios turėtų apsiriboti tik parama pilietinei visuomenei;

15. primygtinai ragina laikytis įsipareigojimų, prisiimtų pagal 2017–2020 m. ES ir Egipto partnerystės prioritetus, ir ragina juos visapusiškai bei tinkamai įgyvendinti; ragina ES, siekiant derėtis dėl naujų partnerystės prioritetų, nustatyti aiškius kriterijus, kurie leistų toliau bendradarbiauti su Egiptu, su sąlyga, kad būtų daroma pažanga demokratinių institucijų reformos, teisinės valstybės ir žmogaus teisių srityse, o taip pat įtraukti žmogaus teisių klausimus į visas diskusijas su Egipto valdžios institucijomis; pakartoja, kad žmogaus teisėms neturėtų pakenkti migracijos valdymas ar kovos su terorizmu veiksmai;

16. pakartoja savo raginimą ES valstybėms narėms imtis tolesnių veiksmų, atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugpjūčio 21 d. išvadas, kuriomis pranešama apie eksporto licencijų sustabdymą bet kokiai įrangai, kuri gali būti naudojama vidaus represijoms pagal Bendrąją poziciją 2008/944/BUSP ir smerkia tai, kad ES valstybės narės nuolat nesilaiko šių įsipareigojimų; todėl ragina jas sustabdyti sekimo technologijų ir kitos saugumo įrangos eksportą į Egiptą, nes tai gali palengvinti išpuolius prieš žmogaus teisių gynėjus ir pilietinės visuomenės aktyvistus, be kita ko, socialinėje žiniasklaidoje, o taip pat vykdant bet kokias kitas represijas viduje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį pateikti ataskaitą apie valstybių narių bendradarbiavimo su Egipto režimu karinėje ir saugumo srityse dabartinę padėtį; ragina ES visapusiškai kontroliuoti eksportą į Egiptą, kai jis susijęs su prekėmis, kurias galima panaudoti represijoms, kankinimui arba mirties bausmės vykdymui;

17. pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad bet koks ES ir Egipto susitarimas dėl migracijos griežtai derėtų su tarptautinių žmogaus teisių standartais, pagarba migrantų ir pabėgėlių pagrindinėms teisėms ir juo būtų užtikrinami tinkami skaidrumo ir atskaitomybės lygiai;

18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, Egipto vyriausybei ir parlamentui bei Afrikos žmogaus ir tautų teisių komisijai.